

som tilstræffelig. Det, at jeg smager paa en Ting, og siger, den smager ikke saa ilde som alle de øvrige, har ikke samme Betydning, som at den smager godt, og endnu mindre den, at jeg vil spise den.

Müller: Da jeg forlangte Ordet, var det min Mening at udtale mig imod de Ytringer af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad), som vedrørte provisoriske Love; men dette er efter min Mening nu fuldkommen tilfredsstillende steet af den ærede Ordfører. Imidlertid er der dog et Punct i den nævnte ærede Rigsdagsmands Foredrag, som jeg troer han ikke har berørt. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede nemlig meget stærkt, at vi havde opgiivet, hvad vi hidtil havde fordret, nemlig, at forlange at fjerne de Fællesforsamlingen, hvilket vi idetmindste maatte fordre, inden vi besluttede os til at forandre Grundloven af 5te Juni 1849; men han har ikke fremhævet, at, hvis Ministerne her i Salen tydelig og bestemt udtale, at de ville gaae ind paa § 5, saaledes som denne er foreslaaet af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), saa har Ministeriet paa sin Side derved opgiivet den Fordring, som det hidtil har fastholdt, nemlig, at see udtryffeligt udtalt og anerkjendt, at Hans Majestæt udelukkende skal give Fællesforsamlingen. Saaledes bliver Partiet lige, og efter min Mening er vor Stilling, da saadan, at vi ved disse vore Beslutninger for Kongeriget Danmarks særlige Anliggendes Vedkommende fuldstændigt have sikket den borgerlige Frihed, som vi hidtil have havt ifølge Grundloven af 5te Juni 1849, medens vi ligeoverfor Fællesforsamlingsspørgsmaalet staae frie, ligesom ogsaa Ministeriet staaer frit, og Fremtiden vil da kunne vise mange Maader, hvorpaa denne Frihed kan benyttes, saavel fra Rigsdagens som fra Ministeriets Side, i den Tid, som maa forløbe, inden disse Spørgsmaal kunne eller ville komme til endelig Afgjørelse. Saadan er min Betragtning af Forholdene, og jeg agter derfor at stemme imod alle Uendringsforslagene, og derimod udelukkende for § 5, som den er foreslaaet af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), saa-

fremt Ministeriet tydeligt og bestemt slutter sig dertil, og altsaa frasalder den Redaction, som det hidtil har holdt paa. I modsat Fald agter jeg at holde paa, hvad der her i Thinget blev vedtaget ved 2den Behandling.

Premierministeren: Jeg kan ikke andet end paa Regjeringens Vegne holde fast paa det Forslag, som fra Regjeringens Side er gjort. Hvilke Vanfælgeligheder og Betænklichkeiten der kunde møde ved flere af de øvrige Forslag, er paa en meget klar Maade udviklet af den ærede Ordfører. Jeg skal kun i Forbindelse med, hvad han har anført, endnu erindre, at det vilde være Noget, som man aldeles ikke kunde byde de andre Statsdele, at Fællesforsamlingen skulde beslattes ved en Forsamling, hvori den danske Repræsentation havde en aldeles afgjørende Stemmeleerhed. Forsaa vidt man har fundet, at det ikke var betryggende, at man nu vedtog de foreliggende Grundlovsbestemmelser, uden i Forbindelse dermed at forsikre sig om, at den tilkommende tredie Rigsdag skulde blive underrettet om Fællesloven, saa maa jeg, foruden hvad jeg tidligere har anført, endnu bemærke, at Sagen nu staaer paa et ganske andet Standpunct, end da den var til 2den Behandling; thi da var der Spørgsmaal om, ved Hjælp af den nuværende og to tilkommende Rigsdages Vedtagelse at faae en ny særlig Grundlov for Danmark. Det var ikke at formode, at Rigsdagen vilde gaae ind paa det, uden forud at have betinget visse Garantier; men nu er her jo ikke Tale om Andet, end at der skal vedtages Bestemmelser, som væsentlig gaae ud paa, at de Paragrapher af Grundloven af 1849, der angaae det hele Monarchie og ikke det særlige Danmark, skulde gaae ud af den danske Grundlov, og at de Paragrapher i Grundloven, der angaae baade det særlige Kongerige og tillige de øvrige Statsdele, skulle indskrænktes til de særlige Anliggender. Det er i Grunden Noget, som Regjeringen maatte være berettiget til at beslutte i Kraft af det Forbehold, som ved Grundlovens Sanction blev taget af Kongen, i Forbindelse med det, der foregik i den grundlovgivende Rigsforsamling, som var sammentraadt i 1848—49. Jeg har, inden jeg blev kaldet til den Plads, som jeg nu beklæder,